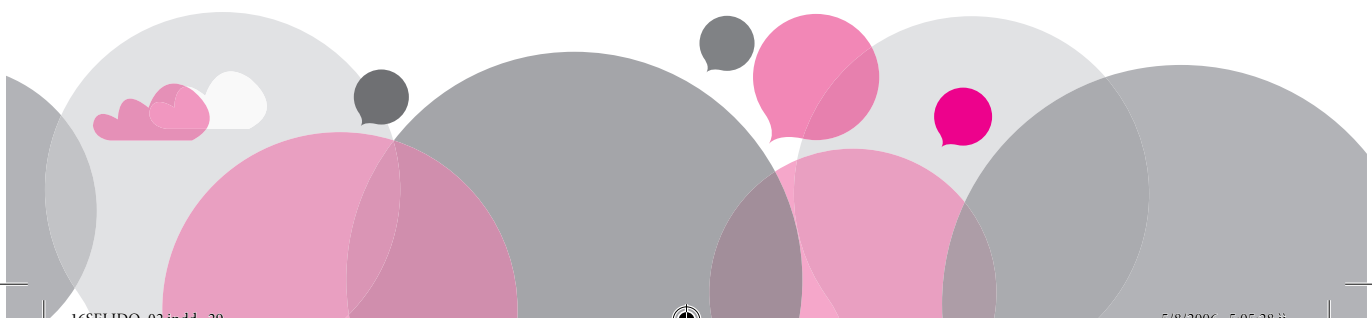

ΕΑΕΙ ΑΓΑ ΑΕΑ ΟΧΝ Ϊ ΕΕΪ ΑΑΓΑΕΑ

Ἄεΰί γϕὸ Ἰβὸσί ὀ Θῆΰεί ὕ Ὑόδῆϊ

Ἴ ἂ ἐβᾶᾶ ἔϋᾶἔᾶ...

Το ποίημα αυτό γράφτηκε από τον ποιητή Γιάννη Ρίτσο για την κόρη του, την Έρη. Είναι ένα ποίημα με ελεύθερο στίχο, χωρίς ομοιοκαταληξία. Έχει έντονο το προσωπικό-αυτοβιογραφικό στοιχείο. Θυμίζει νανούρισμα. Μέσα από τους στίχους του παρουσιάζονται ευτυχισμένες οικογενειακές στιγμές.

Ἄδΰί ὀςὀᾶ ὀδῶ ἁῆΰὀβρὸᾶῶ, ᾶἔᾶ ἱ ᾶ ἔᾶδᾶἔϋᾶᾶῶ ἔᾶἔγὸᾶῆᾶ ὀϊ ἔᾶβἱ ᾶίῆῆ

- Ποιος κοιτάζει το παιδί που αποκοιμήθηκε;
- Σε ποιον και γιατί λέει ο ποιητής να κάνει ησυχία;

Ἄδᾶί ὀβρὸᾶῶ ὀδῶ ἁῆᾶὀδςῆἔϋὀςὀᾶῶ ὀϊ ὀ ὀϕῆῆ ἔἔἔῆ ὕ ἁἔἔβῆῆ ὀ

1. Ο ποιητής, για να περιγράψει τον ύπνο του παιδιού, χρησιμοποιεί εικόνες από τη φύση. Μπορείτε να τις βρείτε στο κείμενο;

- Στην α' στροφή με τους στίχους «σ' ένα μαξιλάρι-φεγγαράκι» και «Όλη η πλάση... κοιτάζει το παιδί μου που κοιμήθηκε» φαίνεται πως το φεγγάρι, που φωτίζει τις νύχτες, μοιάζει να κρατά το παιδί σαν μαξιλάρι, στην αγκαλιά του, ενώ όλα τα πλάσματα έχουν έρθει στο παράθυρο και το κοιτάζουν, προσέχοντας να μην το ξυπνήσουν.
- Στη β' στροφή με το στίχο «μια μυγδαλιά ανθισμένη αστέρια» φαίνεται πως η ανθισμένη αμυγδαλιά με λουλούδια, σαν τα αστέρια του ουρανού, κοιτάζει κι εκείνη από το παράθυρο.
- Στην γ' στροφή με τους στίχους «Ο θεός των σπουργιτιών και των παιδιών / πίσω από μια κουρτίνα λουλουδένια...» φαίνεται σε μια εικόνα η ενότητα της φύσης, που δεν περιορίζεται έξω από το παράθυρο, αλλά κυριαρχεί και μέσα στο δωμάτιο.

2. Τι αισθάνεται η μητέρα όταν βλέπει το κοιμισμένο παιδί της;

Η μητέρα είναι χαρούμενη που το παιδί της κοιμάται. Απολαμβάνει να το κοιτάζει και να συνειδητοποιεί πως με τον ύπνο ξεκουράζεται, μεγαλώνει και κάθε μέρα αλλάζει. Κι εκείνη το αγαπά όλο και πιο πολύ.

3. Το ποίημα αυτό μοιάζει με νανούρισμα. Φέρνουμε στην τάξη νανουρίσματα και τα διαβάζουμε.

Κοιμήσου και παράγγειλα
Στην Πόλη τα προικιά σου
Στα Γιάννενα τα ρούχα σου
και τα χρυσαφικά σου.

Νάνι του, νανάκια του
Ύπνος στα ματάκια του
Νάνι το μωρό μου, νάνι
Κι όπου το πονεί να γειάνει.

Κοιμήσου συ, μωράκι μου,
Σε κούνια καρυδένια
Σε ρουχαλάκια κεντητά
Και μαργαριταρένια.

Έλα, ύπνε, πάρε το
Στην αγκαλιά σου βάλε το.

Ἄηάόδςἡεύόσά ἀδΎέδαόσι

Το ποίημα του Γιάννη Ρίτσου έχει ελεύθερο στίχο, δηλαδή δεν έχει ομοιοκαταληξία. Σύγκρινέ το με το παρακάτω ποίημα της Σοφίας Φίλντιση, στο οποίο υπάρχει ομοιοκαταληξία:

Νάνι

Πάει η νύχτα στο λιμάνι να λουστεί
Κι έν' αστέρι το σαπούνη τής κρατεί.

Το φεγγάρι καθρεφτάκι ασημί,
Που γλαράκι στα φτεράκια του κρατεί.

Μια μικρή μανταρινίτσα τής μιλεί:
— Νύχτα, έχω στα κλαδιά μου ένα πουλί.

Κατιτί το 'χει πικράνει, δε λαλεί.
Νύχτα, βιάσου κι έλα δώσ' του ένα φιλί.

Πάει η νύχτα στο λιμάνι να λουστεί
Και του φάρου το ματάκι ανοιγοκλειεί.

Και κρεμάει στο ζερβί της το αυτί
Σκουλαρίκι, ένα κοχύλι ρουμπινί.

Πάει η νύχτα στο λιμάνι να λουστεί...
— Μη μιλάτε, νανουρίζω 'να παιδί.

Είν' τα χείλη του μπουκίτσα βυσσινά
Και γλαράκι τοσοδούλι η καρδιά...

Νάνι... νάνι... νάνι... νάνι, το παιδί...

(Από τη συλλογή «Ποιήματα για παιδιά – Σειρά Ποιητικά Σπουργιτάκια», Εκδόσεις Πατάκη.
Η συλλογή αυτή έχει τιμηθεί με Κρατικό Βραβείο Παιδικής Λογοτεχνίας 2004.)

Θυμήσου...

Η ομοιοκαταληξία είναι η επανάληψη της ίδιας κατάληξης στις συλλαβές των τελευταίων λέξεων δύο ή περισσότερων έμμετρων στίχων.

Είδη ομοιοκαταληξίας:

Ζευγαρωτή (α – β και γ – δ)

Πλεκτή (α – γ και β – δ)

Σταυρωτή (α – δ και β – γ)

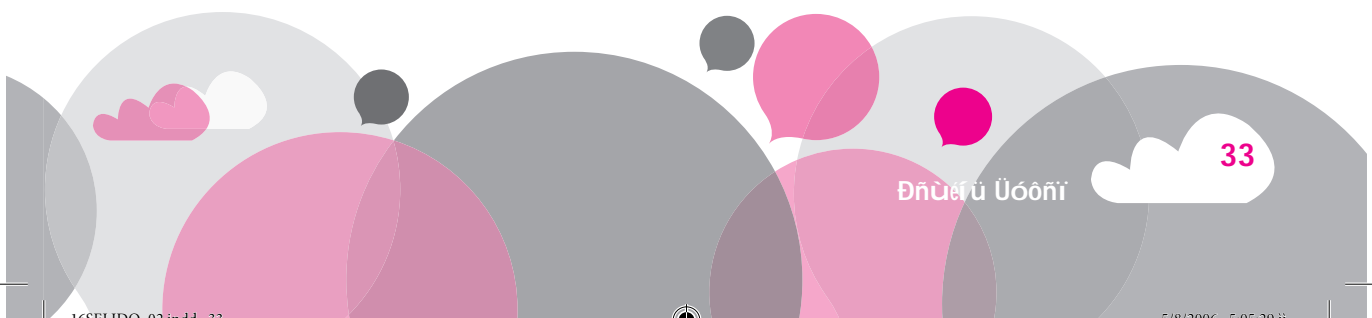

Προσπάθησε να γράψεις μια στροφή από ένα δικό σου ποίημα με ελεύθερο στίχο και ένα άλλο με ομοιοκαταληξία.

_____	_____
_____	_____
_____	_____
_____	_____
_____	_____

Ἄέΰάάόά ἄδλόçì...

• Μαρία Παπαγιάννη, *Καληνύχτα, μαμά*, Εκδόσεις Πατάκη.

Νἱ γἰ οἶ Ἰ ὑῆῶῶ

Ἐρὸ ἁῤῶδςῆᾶί ἔῦἔἔεί ἁ ὀ' ἁόῶἁῆῤῆἔᾶ

Ἰ ἔᾶ ἰ ἁῶῤ ὀοἶ ἔᾶἶῆῦῦ

σούρουπο = η ώρα της ημέρας αμέσως μετά το ηλιοβασίλεμα, όταν αρχίζει να νυχτώνει.

επιπόλαιο = όχι βαθύ.

άσπλαχνα = χωρίς συμπόνια.

Ἰ ἁ ἔβᾶᾶ ἔῦᾶἔᾶ...

Καθώς έπεφτε το τελευταίο φως του ήλιου στο δάσος, μια μητέρα και το ζαρκαδάκι της αναζητούσαν φαγητό και νερό. Μια αλεπού όμως τους ακολουθούσε και δεν άργησε να επιτεθεί στο μικρό ζαρκαδάκι, τον Αστρούλη, τραυματίζοντάς το. Τότε η μητέρα του, με αυταπάρνηση, άρχισε να χτυπάει την αλεπού με τα νύχια και τα πόδια της, μέχρι που την ανάγκασε να το βάλει στα πόδια. Η μητέρα γύρισε στο παιδί της και έγλειψε την πληγή του, ώσπου το αίμα να σταματήσει. Το ζαρκαδάκι ένιωσε ξανά ασφαλές και ευτυχισμένο στην αγκαλιά της μητέρας του. Η αυταπάρνηση της μητέρας του το έσωσε. Κάθε μητέρα είναι έτοιμη να θυσιαστεί προκειμένου να υπερασπιστεί και να προστατεύσει το παιδί της από οποιαδήποτε απειλή.

Ἄῤῤἶ ὀςὀ ὀῶῶ ἁῆᾶῤῶρὀᾶῶ, ἁἔᾶ ἰ ἁ ἔᾶῶᾶῤᾶᾶῶ ἔᾶἔῦῶᾶῆᾶ ὀἶ ἔᾶῆἰ ἁἶἶ

➤ Πώς περιγράφει ο συγγραφέας τον ήλιο λίγο πριν από τη δύση του;

➤ Γιατί τα ζαρκάδια δεν πήραν είδηση την αλεπού που τα ακολουθούσε;

➤ Γιατί η μητέρα σταμάτησε να καταδιώκει την αλεπού;

Ἄῤᾶἶ ὀρὀᾶῶ ὀῶῶ ἁῆᾶῶδςῆῦῶδςὀᾶῶ ὀἶ ὀ ὀ ἶ ἔἔἔἶ ῦ ἁἔᾶἔῆἶ ὀ

1. Τα ζώα υπερασπίζονται τα μικρά τους όταν κινδυνεύουν. Μπορείς να διηγηθείς παρόμοιες ιστορίες;

Όλες οι μανούλες στο αγρόκτημα αγαπούσαν τα παιδιά τους. Όλες τα θεωρούσαν τα ομορφότερα μικρά του κόσμου. Ακόμη και η γαϊδουρίτσα, κι ας την κορόιδευαν όλοι κι ας της έλεγαν πως το γαϊδουράκι της είναι το πιο άσχημο μικρό, το αγαπούσε κι ήταν αποφασισμένη να το προστατεύσει από κάθε απειλή.

Μια νύχτα ο λύκος βρήκε ευκαιρία που έλειπε ο σκύλος και μπήκε στο μαντρί να βρει φαγητό. Οι προβατίνες, οι γίδες, οι γουρουνίτσες, οι κότες, όλες οι μανούλες

φώναζαν στα μικρά τους να κρυφτούν κι ετοιμάζονταν να του επιτεθούν αν τολμούσε να τα πειράξει.

Η γαϊδουρίτσα κατάλαβε πως, αν έχαναν χρόνο, ο λύκος θα προλάβαινε να ορμήξει έστω σε ένα από τα μικρά. Δεν έχασε λοιπόν λεπτό, επιτέθηκε πρώτη στο λύκο κι άρχισε να τον κλοτσά με τα δυνατά πίσω πόδια της. Πάλευαν πολλή ώρα. Εκείνος προσπαθούσε να ελευθερωθεί κι έχωνε τα κοφτερά δόντια του στο κορμί της. Το μόνο που ήθελε ήταν να ξεφύγει και να γλιτώσει. Για φαγητό ούτε που είχε όρεξη πια. Τελικά, κατάφερε και διέφυγε, τραυματισμένος από τις κλοτσιές. Όλα τα ζώα στο αγρόκτημα είχαν σωθεί. Μόνο η γαϊδουρίτσα, που έχασε πολύ αίμα από τις πληγές που είχαν προκαλέσει οι δαγκωματιές, δεν άντεξε...

Όλες οι μανούλες στο αγρόκτημα αγαπούν τα παιδιά τους, αλλά αγαπούν και το γαϊδουράκι που δεν έχει μαμά. Όλες το θεωρούν το ομορφότερο μικρό του κόσμου, αφού είναι το παιδάκι της γαϊδουρίτσας που τους έσωσε με την αυτοθυσία της.

2. Περιγράψω ένα περιστατικό που δείχνει την αγάπη της μητέρας μου για μένα.

Η μαμά μου με αγαπάει πολύ. Το ξέρω. Δε χρειάζομαι περιστατικά που να το αποδεικνύουν για να το καταλάβω. Μόνο το ότι κάθε μέρα, αν και κουρασμένη από τη δουλειά της, ασχολείται όλο το απόγευμα με εμάς τα παιδιά της, περιμένει να κοιμηθούμε, για να προετοιμαστεί για τη δουλειά της, και το πρωί ξυπνά πρώτη, για να τα προλάβει όλα και να μας πάει στο σχολείο –κι όλα αυτά χωρίς να βαρυγκωμάει, χωρίς να γκρινιάζει, αλλά με χαμόγελο– είναι αρκετό.

Βέβαια, θυμάμαι ότι, τότε που κρουολόγησα και χρειάστηκε να μείνω λίγες μέρες στο νοσοκομείο, η μαμά δεν έλειψε λεπτό από κοντά μου. Όλη μέρα κι όλη νύχτα βρισκόταν στην πολυθρόνα δίπλα μου και παρακολουθούσε αν χρειάζομαι κάτι. Δεν έκλεισε μάτι. Οι νοσοκόμες τής έλεγαν να φύγει, να πάει σπίτι να ξεκουραστεί και πως, αν ήθελα κάτι, θα μου το έδιναν εκείνες. Όμως, η μαμά έλεγε πως στο σπίτι δε θα μπορούσε να ησυχάσει μακριά μου. Κι εγώ την ένιωθα κοντά μου και κοιμόμουν ήσυχα, αφού με φύλαγε ο άγγελός μου, η μαμά μου.

3. Φτιάχνουμε ένα βιβλίο για τη μητέρα. Κάθε παιδί ζωγραφίζει μια σελίδα και γράφει λίγα λόγια για τη δική του μητέρα. Συγκεντρώνουμε τις σελίδες, τις «δένουμε» όλες μαζί και δίνουμε έναν τίτλο στο βιβλίο.

Λίγα λόγια για τη μαμά μου: Η δική μου η μαμά είναι –όπως κάθε μαμά για το παιδί της– η καλύτερη. Με αγαπάει και κάνει ό,τι μπορεί για να είμαι καλά και να νιώθω ευτυχία και χαρά. Κι όταν με μαλώνει καμιά φορά κι όταν θυμώνει κι όταν τσακωνόμαστε, ξέρω πως έχει δίκιο, αλλά είμαι παιδί και θα κάνω και καμιά σκανταλιά. Ευτυχώς, γρήγορα όλα τα ξεχνάει και με παίρνει ξανά στην αγκαλιά της, που είναι για κάθε παιδί η πιο ζεστή φωλιά.

Προτεινόμενος τίτλος: Μια ζεστή φωλιά της μαμάς η αγκαλιά.

Ἄηάόσῆεῦῖόσῶ ἄδῦῆῶάόσῶ

Ζήτησε από τη μαμά ή τον μπαμπά σου να σου μιλήσουν για τη δική τους μαμά. Σημείωσε περιστατικά που έζησαν όταν ήταν παιδιά και η μαμά τους τους προστάτευσε από κάποιον κίνδυνο. Ετοιμάστε μαζί μια τεράστια κάρτα-καρδιά για τη γιαγιά.

Ἄεῦῖάόσῶ ἄδῖῶσῶ...

• Αλ. Μπαρδάκη – Β. Νίκα, *Από μένα για τη μαμά μου*, Εκδόσεις Πατάκη.

ΕΥός ×ι ηόεΰός

Εϊ γί ά δάηê, δάδδϊ γέç ιϊ ό!

Ί ά εβᾶά εῦᾶέα...

Ένα παιδί μιλάει για τον παππού του με τρυφερότητα και δείχνει πως απολαμβάνει το ότι ο παππούς του έχει πάντα ανεξάντλητη διάθεση για παιχνίδι.

Άδΰϊ όçόᾶ όόῶ ᾠῦοῖόρῶᾶῶ, ᾶέα ί ά εᾶόᾶέΰᾶᾶῶ εᾶέγῶᾶῆᾶ όϊ εᾶβῆᾶίϊ

➤ Ποια παιχνίδια παίζουν ο παππούς και ο εγγονός;

➤ Τι αντάλλαγμα ζητάει ο παππούς για να παίξει με τον εγγονό του;

Άδᾶί όρῶᾶῶ όόῶ ᾠῆᾶόδçῆεῦόçῶᾶ όϊ ό ό÷ϊ έέεϊ γ ᾶεᾶεβῆϊ ό

1. Ζωγραφίζουμε σε χαρτί του μέτρου το τρελό λούνα παρκ του μαγικού παππού.

Ζωγράφισε τον παππού μαγικά, σαν να είναι όλη η αγκαλιά του ένα λούνα παρκ.

2. Μπορείς να διηγηθείς αστείες ιστορίες με ήρωα το δικό σου παππού;

Μια μέρα με είχε πάρει ο παππούς για ψάρεμα με τη βάρκα του. Θα ψαρεύαμε με καθετή. Ο παππούς μου δεν ακούει καλά. Έτσι, πάνω στη βάρκα, που ο αέρας της θάλασσας έπαιρνε τη φωνή μου και η μηχανή έκανε πολύ θόρυβο, δε με άκουγε καθόλου.

Με είχε συμβουλευσει, όταν καταλαβαίνω ότι ένα ψάρι τσιμπάει, πριν τραβήξω την πετονιά μου, να του το λέω, για να μου δίνει οδηγίες. Αφού όμως δεν άκουγε, πώς να του το έλεγα;

— Παππού, τσιμπάει. Τσιμπάει, σου λέω, το νιώθω που τραβάει.

— ...

— Παππού! Ε, δεν ακούς; Σου λέω, τσιμπάει το ψάρι!

— Πού είναι οι γλάροι;

— Ποιοι γλάροι, παππού; Ψάρι σου λέω! Τσιμπάει το ψάρι!

— Καλά και τι φωνάζεις; Να, ορίστε, το τρόμαξες και το έδιωξες. Πότε θα γίνεις καλός ψαράς;

— Σαν κι εσένα, παππού;

— Είδες πλοκάμι χταποδιού;

— Ό,τι θες ακούς, παππού!

— Τη θάλασσα και τα ψάρια τα ακούω! Γι' αυτό και το τηγάνι μας είναι πάντα γεμάτο. Όσο για τα υπόλοιπα, άκουσε τη συμβουλή μου, καμιά φορά είναι καλύτερα να μην ακούς. Έλα να συνεχίσουμε, κι έχουμε πολλή δουλειά.

3. «Τραγουδάει βραχνή κασέτα»: Ηχογραφώ τον παπού μου ή τον παπού των φίλων μου, όταν τραγουδά ή όταν λέει ιστορίες και παραμύθια.

Για να ηχογραφήσεις τον παπού σου...

- Προσοχή! Πάτησε σωστά το REC.
- Πρώτα ρώτησε αν θέλει να τραγουδήσει κάποιο παλιό αγαπημένο του τραγούδι.
- Μετά ζήτησέ του να σου διηγηθεί μια ιστορία από τα παιδικά του χρόνια.
- Και, τέλος, παρακάλεσέ τον να σου αφηγηθεί ένα λαϊκό παραμύθι που είχε ακούσει μικρός.

4. Βρίσκουμε σε μια βιβλιοθήκη (της τάξης, του σχολείου ή του δήμου της περιοχής μας) το βιβλίο του Ζίγκριντ Λάουμπε, *Ο παπούς πετάει* (εκδ. Κάστωρ), και το διαβάζουμε. Φανταζόμαστε και γράφουμε ένα διάλογο ανάμεσα στους δύο παπούδες.

- Ε! Καλέ μου φίλε, τι κάνεις; Καιρό έχω να σε δω.
- Καλά είμαι, αλλά είμαι απασχολημένος. Παίζω όλη μέρα με τον εγγονό μου.
- Κι εσύ; Γιατί κι εγώ κάνω μαζί του βόλτες. Αλήθεια, εσείς τι παίζετε;
- Ανεβαίνει στα γόνατά μου σαν να καβαλάει αλογάκι, κάνει τσουλήθρα και κούνια στην αγκαλιά και στα χέρια μου, και παίζει ταμπούρλο στην κοιλιά μου.
- Θα διασκεδάσετε πολύ.
- Ο μικρός παίζει σαν να είναι στο λούνα παρκ.
- Εμείς πετάμε!
- Τι;
- Ναι, ζούμε περιπέτειες στην εξοχή και νιώθουμε σαν να πετάμε πάνω από χωριά, λιβάδια και δάση. Παίζουμε με το ουράνιο τόξο, τσαλαβουτάμε στα νερά του ρυακιού, τρώμε φράουλες, παίζουμε με τα έντομα και τα πουλιά, μαζεύουμε λουλούδια.
- Θα διασκεδάσετε κι εσείς πολύ! Δεν κουράζεσαι;
- Ναι, αλλά, όταν μου κρατά το χέρι, παίρνω δύναμη. Εσύ;
- Κι εγώ, όσο είμαι μαζί του, παίζω σαν μικρό παιδί.
- ...κι ο χρόνος κυλά ξέγνοιαστα.
- ...κι ανέμελα.

Ἀἰῶνάς ὁ ἄδῶς ὁ ἄδῶς

Βρες όσο περισσότερα βιβλία μπορείς που να αναφέρονται στην αγάπη μεταξύ παπού και εγγονιών.

Ἀἰῶνάς ὁ ἄδῶς...

- Βούλα Μάστορη, *Ένα γεμάτο μέλια χεράκι*, Εκδόσεις Πατάκη.
- Αγγελική Βαρελλά, *Ο Θεός αγαπά τα πουλιά*, Εκδόσεις Πατάκη.

Κάθε χρόνο γιορτάζουν αυτή την ημέρα. Σαν τέτοια μέρα πέρσι του χάρισαν τη γάτα. Η φετινή έκπληξη θα είναι διαφορετική. Εκτός από τους γονείς και τους συγγενείς, ο Ερνέστος θα έχει κοντά του και τους φίλους του από το νηπιαγωγείο! Θα γίνει πάρτι αληθινό. Η μαμά τού ετοιμάζει ένα σωρό γλυκίσματα και φαγητά και γεμίζει το σπίτι με μπαλόνια. Στον Ερνέστο αρέσει πολύ όλη αυτή η προετοιμασία και νιώθει τυχερός που είναι σαν να γιορτάζει δύο φορές το χρόνο τα γενέθλιά του.

Η ημέρα έφτασε. Ο μπαμπάς το πρωί έβγαλε από την ντουλάπα το χνουδωτό αρκουδάκι και το έβαλε στην πολυθρόνα του σαλονιού. Θα περιμένει και αυτό τους επισκέπτες.

Όταν χτυπάει το κουδούνι, ο Ερνέστος ανοίγει την πόρτα με ένα πλατύ χαμόγελο. Τους υποδέχεται όλους με ένα φιλί και τρέχει να παίξει με τους φίλους του. Σε λίγο η μητέρα του θα τον φωνάξει για να σκάσει τόσα μπαλόνια όσα και τα χρόνια που είναι όλοι μαζί. Φέτος όμως έχει κι εκείνος μια έκπληξη για τους γονείς του. Τους έχει κάνει τόσες ζωγραφιές όσες και τα χρόνια που είναι μαζί τους. Μέσα στις ζωγραφιές είναι πάντα οι τρεις τους σε διάφορα μέρη: στο λούνα παρκ, στην παιδική χαρά, στα μαγαζιά... Η μαμά και ο μπαμπάς του κρύβουν ένα δάκρυ περηφάνιας και συγκίνησης και του σκάνε ένα ρουφηχτό φιλί.

Το βράδυ, πριν κοιμηθεί, θα ζητήσει πάλι από τη μαμά του να του διηγηθεί την ιστορία του.

3. Να ρωτήσεις τους γονείς σου πώς ήταν η πρώτη μέρα που ήρθες εσύ στο σπίτι σου. Να γράψεις την ιστορία σου ή να την παρουσιάσεις με φωτογραφίες σου!

Γεννήθηκα στ _____ . Το πρώτο δώρο που πήρα ήταν _____ από τ... _____ .

Όταν πήγαμε στο σπίτι για πρώτη φορά, _____ .

Τα βράδια _____ , ενώ όλη την ημέρα ήθελα να είμαι με τ... _____ . Χαϊδευτικά με φώναζαν _____ , ενώ οι πρώτες λέξεις που είπα ήταν _____ , _____ , _____ .

4. Χωριζόμαστε σε ομάδες και γράφουμε ένα γράμμα στον Ερνέστο. Στη συνέχεια ανταλλάσσουμε τα γράμματα και συζητάμε γι' αυτά. Σκεφτήκαμε να στείλουμε στον Ερνέστο το παρακάτω γράμμα:

Αγαπητέ Ερνέστο,

Είσαι τυχερός, γιατί βρήκες γονείς που σε αγαπούν, σε πήραν από το οικοτροφείο και είσαι ευτυχισμένος μαζί τους. Επίσης, είσαι τυχερός γιατί γιορτάζεις δύο φορές τα γενέθλιά σου. Μια τη μέρα που γεννήθηκες και την άλλη τη μέρα που σε πήραν οι γονείς σου. Διπλό πάρτι λοιπόν, διπλά δώρα. Το ότι δε σε έχει γεννήσει η μαμά σου δεν έχει καμιά σημασία. Σε μεγαλώνει με την αγάπη της, άρα είναι σαν να σε έχει γεννήσει από την καρδιά της.

Περιμένουμε να μας καλέσεις στο επόμενο πάρτι σου.

Φιλιά,
Οι συμμαθητές σου

Άησόςηεύοςά άδΥέοάόςο

Μάθε για την υιοθεσία από απόσταση. Μήπως θέλουν οι συμμαθητές σου να υιοθετήσετε ένα παιδί που έχει την ανάγκη σας, συγκεντρώνοντας ένα μικρό ποσό κάθε μήνα;

 Άεΰάσά άδβόςο...

- Κάρμεν ντε Ποσάδας, *Το Κίβι*, Εκδόσεις Πατάκη.
- Λότη Πέτροβιτς-Ανδρουτσοπούλου, *Καναρίνι και μέντα*, Εκδόσεις Πατάκη.

